

Justícia Social

15 cts.

SETMANARI SOCIALISTA

Redacció: Guardia, 14, pral. - BARCELONA

Quan serà comprès que el patriotisme consisteix, sobre tot, en fer la pàtria digna?

GABRIEL ALONSO

Que serà?

Quan les nacions d'Europa, seguint l'exemple dels Estats Units i de la Gran Bretanya, hagin posat en ordre llurs finances i hagin entrat en vies de una normal liquidació dels immensos trastorns ocasionats per la guerra, quan s'arribi a un període de relativa calma i de sana regeneració, es podrà fer un inventari sincer del resultat de tants esforços i de tantes convulsions i es veurà clarament l'eficàcia de l'agitació revolucionària i la valor justa d'aquells guanys obtinguts per transacció, per discussió, per tot això que se'n diuen mitjans normals i pacífics o evolució gradual i ordenada. Tenim motius per creure que el balanç no serà en cap sentit satisfactori i que les més acurades demostracions serviràn per descoratjar a tots els que lluitan en cada una de les ales d'aquest exèrcit immens que propugna a tot arreu per l'esdeveniment de una societat millor.

Es molt possible que en aquella data Catalunya hagi també recobrat un aspecte de normalitat més o menys convencional i que, repassant la nostra història contemporània, podem, amb suficients elements de judici, establir deduccions i comparances i que el defalliment que sentiràn els altres el sentim aquí molt més agut i molt més justificat. El nostre excepcionalisme respecte a la realització de cap miracle ens obliga a pensar que quan aquella hora arribi no hi haurà qui desvetlli l'ànima aturadida de un poble que per manca de nord ha donat a la vida la desoladora interpretació d'anar tirant.

Les nostres masses obreres que miren amb indiferència la màquina més o menys extensa que han pogut muntar els companys d'altres països —comissions de control, consells d'empresa, comissions d'arbitratge, règim de pensions, cooperació orgànica, horaris màxims, salari mínims, etc.—podran aleshores constatar si pagava o no el tret de lluitar per tan petites coses. Hem de veure quin desenrotlló prendrà aquestes institucions incipientes i quines successives ventatges aniran conseguint per a la classe treballadora. I encara que per endavant calculem que no es podràn obtenir no més que sumes modestes, quan comparem allò amb això, de segur que ens caurà l'ànima als peus i serem víctimes del defalliment que plana damunt dels que han de declarar-se definitivament vençuts.

Car una cosa és certa tan si el resultat ens plau i ens estimula com si ha de deixar-nos desilusionats i indiferents, i és que a tot arreu on es lluita, a tot arreu on es triomfa, hi ha partit obrer, un partit d'homes que han vinculat els ideals obrers amb el més alt sentit de ciutadania. Sense aquest aquest partit del Treball, sense aquesta ala de combat, no hi ha possibilitat d'escapar al cercle viciós creat per l'economia liberal i capitalista. És necessari que una acció múltiple vagi minant l'existència del règim i la reacció econòmica sigui frustrada per una hàbil acció política. I és indispensable que aquesta acció política es desenrotlli més en sentit de previsió que no de resistència, que sigui el martell i no l'enclusa, que sigui hàbil quan no pugui ésser dominadora.

Les hores seràn propícies per a una acció així abans de gaire i els obrers catalans haurien de felicitar-se de la existència de l'Unió Socialista de Catalunya que és en aquesta terra l'únic i veritable Partit del Treball. És evident que malgrat i no contar amb masses cultes ni menys organitzades, si es desvetllés aquí el simple raonament de que cal laborar per tot lo assolible, de que l'esforç i la disciplina no són un sacrifici si no un camí de salut i d'alegria, encara femem a temps a recuperar molta part del perdut i posar-nos sino a nivell dels altres almenys en situació de alternar amb el món i conèixer el gust de les conquestes perdurables.

Com farem entendre als obrers escamats i recelosos que no demanem vots, ni càrrecs públics, ni distincions, ni atencions tan sols? Qui hi haurà a la terra que faci comprendre als nostres companys l'utilitat de les lluites polítiques en un sentit netament obrerista, netament de classe? Que serà que reuneixi el poder necessari per a fer-los-hi obrir els ulls a una veritat simple universalment reconeguda i que minso o òptims dona els seus fruits, però es mostra poixant i afirmativa enfront la tristesa i depauperació de la massa inorgànica i desorientada que tenim al voltant nostre?

Dos anys enrera hauriem dit que hi havia un remei heròic únic per a fer obrir les potencies als obrers catalans. Però hem sofert l'experiència, ha passat el temps i no es veuen símptomes de desvetllament ni tan sols de comprensió. Que serà doncs el que necessiten i el que volen?

Que serà?

Aquesta fulla és un camp obert, i accepta la col·laboració de tots els homes d'idealitat generosa. Dels articles signats en són responsables llurs autors.

ACORDS TRASCENDENTALS

PER LA UNITAT OBRERA

Continuant la nostra tasca informativa en relació amb l'actitud adoptada pels directors dels grans sindicats britànics respecte al front únic internacional, començarem per dir que en les reunions celebrades pel Consell general de les Trade Unions durant els dies 21, 22 i 23 d'abril, va aprovar-se sense reserves tot lo acordat per les delegacions britànica i russa en la reunió conjunta que va tenir lloc a Londres els dies 6, 7 i 8 del mateix abril. Una part dels acords, conclusions i plans convinguts romandrà secreta fins que sigui degudament aprovada pels sindicats russos. Avui, doncs, no podem fer altra cosa que donar una traducció del survey publicat per les Trade Unions omittint el preambul en el qual s'hi resumeixen antecedents que els nostres lectors abastament coneixen. Els acords adoptats són els següents:

1. La conferència conjunta afirma que la unitat nacional i internacional ha d'ésser reconeguda com la primera i més essencial condició per a dotar el moviment obrer de la força efectiva necessària per a defensar l'actual situació de les classes treballadores contra atacs de tota natura i per a aconseguir les finalitats socials i polítiques de les forces organitzades, finalitats repetidament expressades en les declaracions fetes pels treballadors dels diferents països.

2. La situació política en gairebé tots els països pseudo-civilitzats és dominada per la reacció i en molts de ells el creixent poder dels interessos capitalistes coordinats és evident. Es revela particularment per les contínues persecucions que sofreixen els directors dels moviments obrers els quals, per servir prejudicis de classe, són sovint declarats sospitosos, empresonats i fins torturats pels que exerceixen el poder.

3. En el camp industrial i econòmic els capitalistes de tot arreu formen el front únic —un front únic per a l'exploatació dels treballadors de tot arreu. Els obrers, mentrestant, romanen dividits i en molts països s'agrupen en organitzacions antagòniques. En compte d'emprar llurs energies en la lluita contra el capital, s'entretenen en disidències i baralles intestines.

4. En gairebé tots els països, en virtut del creixent poder del capitalisme i de la manca d'unió entre els treballadors, les ventades obtingudes en matèria de reducció de jornada i augment de salari es perden ràpidament. Allà on no s'ha perdut encara la jornada de vuit hores, pot dir-se que està en perill. En qualques indústries les hores de treball tornen a ésser nou, deu, i fins més, diàries, i és no més en els països a on els sindicats són potents que ha sigut respectada la jornada de vuit hores.

5. Degut a la paral·lisi econòmica d'Europa produïda per la guerra, milions de treballadors es troben sense feina i llurs famílies sofreixen fam, desesperació i degradació. Els salaris que mai han sigut suficients per a mantenir els treballadors a un nivell de vida adequat, han sigut rebaixats en un 20, en un 30 i en alguns cassos, fins en un 40 per cent. El nivell de vida en molts països és avui inferior al nivell normal d'abans de la guerra.

6. L'esperança de temps millors que existia en els medis obrers poc després de la gran guerra i que polític sense escrupuls els hi deien que seria el premi de llurs sacrificis enormes, ha ja desaparegut i la desesperació pren el seu lloc. Les arengues dels polítics i les promeses dels capitalistes durant la guerra i després d'ella han sigut cinicament ignorades. La fe cega que feia lluitar als treballadors per llurs respectius governs en l'universal catàstrofe en la qual milions de llurs germans de classe foren aniquilats s'ha ja esvaït del tot i no resta ni una sola perspectiva de millorament com a fruit de tants sacrificis i calamitats.

7. I sembla versemblant encara que una nova guerra, més terrible, més monstre que l'altre, vagi preparant-se quietament. Nous instruments de lluita són inventats i els químics i homes de ciència d'Europa dediquen llurs coneixements i ingeni a idear eines de tortura i destrucció per tal de poder matar no solament el soldat, sino la massa civil. Entretant les confessions de desarmament serveixen per a alimentar il·lusions perilloses, per a distreure els obrers i donar-los la sensació de que viuen en plena seguretat. Però els capitalistes i els polítics no poden ja amagar el fet de que nous armaments són fabricats i noves màquines de mort són diàriament i continuament construïdes.

8. No més hi ha un poder que pot salvar l'humanitat i lliurar-la de la gran calamitat. No més hi ha un poder que pot salvar els treballadors contra l'opressió econòmica i política. No més hi ha un poder que pot portar la llibertat, la pau i el benestar a les classes treballadores i a l'humanitat. Aquest poder és la classe treballadora ben organitzada, degudament disciplinada, amb esperit d'abnegació i de lluita contra tot el que s'oposi a la seva total emancipació. La classe treballadora unida nacionalment i internacionalment constituïria una barrera insuperable contra l'opressió capitalista i un llac intrancable de pau i seguretat econòmica. Els treballadors són propis per a vèncer als que amb llurs tendències reaccionàries els mantenen dividits. Mentre hi hagi capitalisme, hi ha perill de guerra. La lluita despietada per la supremacia entre els grups competidors portarà, com en el passat, una crisi violent i llençarà novament a la classe treballadora a una guerra tan estèril com desastrosa.

Per totes aquestes causes, els representants dels sindicats britànics i russos confirmen l'acord establert a Moscou entre representants de les organitzacions d'ambos països de fomentar l'avinença i bona voluntat entre tots els treballadors com el mitjà més eficaç de preservar la pau internacional. Com a resultat de les deliberacions d'aquesta Conferència i de l'acord establert, es faràn gestions conjuntes a tenor de: **co-manifestat en les declaracions dels delegats britànics, per tal d'induir a la Federació Sindical Internacional d'Amsterdam a que bonament convingui en celebrar una conferència immediata, sense compromís ni condicions, amb els delegats dels sindicats russos. Aiximateix afirmem conjuntament la nostra resolució de mantenir i estrenguer les amistoses relacions entre les organitzacions britàniques i russes seguint fidelment l'acció de conjunt projectada en el document anexe. Els representants de les organitzacions obreres britàniques i russes declaren llur propòsit de fer conjuntament tot quant sigui possible per tal d'aconseguir l'unitat internacional. La necessitat i l'importància de la unitat internacional són reconegudes per milions d'obrers de tot el món. Afirmem llur cooperació en la tasca d'esborrar prejudicis racials, barreres artificials i obstruccions econòmiques per tal d'arribar a un desenoïtament comú, en la certitud de que l'unitat dona força i en la convicció de que els treballadors de tots els**

pobles, donant-se les mans a través de les fronteres, sabran tots plegats treballar per llur total emancipació.

Els lemes que han de brillar en les nostres banderes han d'ésser els de sempre: —Treballadors de tota la terra, uniu-vos! Visca la federació universal de totes les organitzacions obreres!

Plan d'ajuda mútua (anexe)

Per tal de donar efecte a les proposicions d'ajuda mútua i amb el propòsit de fomentar l'unió intanacional entre l'Unió de sindicats obrers de totes les Russies i el Consell general del Congrés de les Trade Unions britàniques, els representants d'ambos organismes en la present conferència fan la següent declaració:

1. Procurarem promoure i fomentar la cooperació entre el Consell general de les Trade Unions britàniques i l'Unió de Sindicats obrers de totes les Russies en totes les formes i maneres que puguin semblar convenients en cada ocasió per tal d'aconseguir la unitat internacional.

2. Per tal objecte convenim en donar-nos reciprocament totes les facilitats per al lliure canvi de documents entre els sindicats de Rússia i Gran Bretanya inclos la col·lecció de còpies dels documents administratius, estatuts i reglaments dels sindicats britànics, sistemes d'assegurances de l'estat i contra l'atur forçós, quotitzacions i beneficis, comptes i balanços, sistemes d'organització local i regional, sistemes d'elecció personal de direcció i administració, i tot qualsevolga altre document relatiu a l'estructura de la màquina sindical i a la seva política d'organització i control.

3. Organitzar un intercanvi de dades i memoranda sobre assumptes de mutu interès en vista a la revisió i discussió de principis que ocasionalment pot ésser necessari.

4. Tan com les oportunitats es presentin seràn aprofitades per a estendre el camp d'acció conjunta i reforçar la mútua ajuda entre les organitzacions dels dos països.

5. A l'objecte de resoldre o estudiar les qüestions en relació amb els fins indicats en els precedents extrems i per qualsevolga emergència que s'ofereixi s'establirà un Consell conjunt representant el moviment obrer organitzat de Rússia i Gran Bretanya el qual serà format per un president i secretari per banda i tres membres del Consell de l'Unió de Sindicats obrers de totes les Russies i tres del Consell general del Congrés de la Trade Unions britàniques.

6. Per tal de que l'acció conjunta pugui assolir major regularitat i fixesa, el Consell de l'Unió de Sindicats obrers de totes les Russies, es compromet a crear un Comitè d'afers internacionals similar i corresponent al Comitè internacional del Consell general del Congrés de les Trade Unions britàniques.

Procurarem tenir al corrent al lector dels resultats i conseqüències d'aquesta conjunció obrera russo-britànica, la qual, en relació amb la unitat internacional obrera té una transcendència extraordinària.

VERS ELS DIES NOUS

L'ideari de la "Unió Socialista"

Corresponent al prec de molts companys transcribim a continuació uns quants paràgrafs de la declaració de principis feta intelctualment per la «Unió Socialista de Catalunya», tot lamentant-nos de l'impossibilitat de reproduir-la íntegrament:

«El nostre credo, universalment dirós i conegut, ens obre per al mateix la ruta que havem de seguir. La nostra acció pot definir-se senzillament en aquestes termes: En les lluites que es plantegen entre el treball i el capital, el nostre lloc és, invariablement, al costat dels treballadors. En les lluites entre treballadors, si em de pendre partit, el nostre deure és ajudar els que vagin un pas més enllà en l'ordre de les reivindicacions proletàries.»

Però en la nostra terra —que és el lloc on necessàriament hem d'actuar —convé proclamar en aquest mateix acte de baptisme que ingresem en l'ordre civil per excel·lència i que res absolutament podrà fer-nos perdre el compàs entre els principis i l'acció, amb el fi que aquesta sigui per la seva bondat i reïtut la garantia i la penyona de la bondat dels principis. Som dels que creiem fermament que l'acció i els principis, en matèria de renovació social, es confonen i es completen. Podrà el temperament diversos dels homes desvirtuar l'eficàcia dels principis salvadors però quan aquests principis descabdellen llurs virtuts operatives, l'acció es santifica per la pregon inspiració que la mou i la guia.

Declarar que som homes d'acció no vol dir que rendim cap culte a la violència. No volem, naturalment, infondre entre els treballadors un esperit de beatífica passivitat ni una resigna-

da propiciació al sacrifici i al martiri, però hem d'aconseguir que tinguin sentit per comprendre que la veritable revolució social és obra de germinació i aquesta germinació serà sempre malarada per tota obra de violència. És més: hem de proclamar una veritat elemental, que és la de que la primera finalitat de la revolució social és l'extermini de la violència i l'imperi pacífic del dret i de la raó natural. La violència és incompatible amb tota sana doctrina d'homes, la qual s'empara i triomfa per la força que li adjudica la cohesió de la massa que lleialment ha de seguir-la.

L'elaboració de principis amb el més alt sentit de la vida humana; la recerca de totes les llums de la intel·ligència per fer-les oïr laboradores de la nostra magna empresa; la intervenció decidida i generosa en aquelles accions que puguin tenir transcendència social, la iniciació o participació en tota obra de cultura i d'edificació social, preparant o participant l'entiment d'una humanitat més justa i més perfecta. Veiu aquí un programa d'acció immediata per a la UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA. Veiu aquí una orientació. Veiu aquí una tasca a complir.

L'experiència, la vida mateixa, ens ensenyan el camí. Ens cal penetració, ductilitat, clarividència. Si la tenim —com que de les nostres convulsions no hem de dubtar-ne— podem aixecar un monument que per la seva significació, per la seva dinàmica i per la seva vitalitat sigui la més alta esperança i la més bella realitat que s'ofereix a la Catalunya present i futura.»

LA «UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA»

La correspondència d'administració de JUSTICIA SOCIAL, (girs, reclamacions, canvis d'adreça), per que no sofreixi cap retard, preguem es dirigeixi a Marçal Badia, carrer Llovera, 13, Reus.

CRONICA HEBDOMADARIA

Política internacional

L'evolució del nacionalisme indi

Si cerquessim arguments i proves a favor de la política de moderació i acomodació, les diverses manifestacions dels moviments nacionalistes en els pobles oprimits ens proporcionarien material inesgotable. El rescent cas de Croàcia és dels més eloqüents i demostra la puerilitat de la gallardia i l'amenaça contra una força superior que sap prescindir de tota llei moral. La India, de la qual ja ens hem ocupat altres vegades, malgrat lluitar contra un poder que en l'ordre imperialista representa la humana excel·lència, ha anat lentament apagant tots els focs de violència esporàdica i es decideix a entrar francament pel camí de la transacció i de les solucions harmòniques i pacífiques.

Ja fa prop d'un any que anunciàvem aquesta evolució del moviment nacionalista de la India. Els esclats terroristes i la consegüent repressió ens acabaven de confirmar en l'idea de que estavem a les acaballes del període que podríem dir-ne heròic i anàvem a entrar en el de la reflexió i de la especulació diplomàtica. El manifest del cèlebre capítol nacionalista C. R. Das condemnant la violència i la repressió i parlant d'una possible cooperació en condicions honorables va alleugerir tant l'atmosfera que anglesos i indis han respirat amb menys dificultat. Co que Das anomenava condicions honorables es resumia en els punts següents:

1. Dissolució de l'actual Consell de la India i convocatòria d'eleccions generals.
2. En cas de que els swarajistes obtinguessin majoria en les eleccions, Das i el seu partit acceptarien el govern mitjançant les condicions següents:
 - a) Complerta llibertat i absoluta responsabilitat del ministeri.
 - b) Alliberament dels presos polítics.
 - c) Declaració formal del Governador de que estaria disposat a recomanar l'aplicació d'una plena autonomia provincial a Bengala si l'administració portada pels swarajistes donava resultats satisfactoris.
 - d) Que es donés l'ajuda i assistència necessàries per a fer un emprèstit important a Bengala amb destinació a la reconstrucció dels nuclis urbans.

Les autoritats britàniques reberen amb evident complaença aquestes proposicions i demostraren des dels primers dies bona disposició envers les mateixes. El punt més difícil és el de l'alliberament dels presos polítics respecte als quals hi ha aquella consideració circumstancial segons el subjecte, car mentre els britànics els consideren simplement criminals, els indis els tenen per uns màrtirs i uns abnegats. Das, en aquesta matèria fou també afortunat i va arribar a fer repetir a Lord Birkenhead que es tractava d'una colla de folls als quals llur obcecació els portava per camins d'estèril sacrifici si bé calia reconèixer que el principi que els guiava era oferir llurs vides per la llibertat política i econòmica de llur país.

Entre els swarajistes les opinions respecte a l'actitud de Das estaven dividides i s'esperava l'assemblea anyal de la Conferència de Bengala per veure si el pensament del seu president seria retindat o desautoritzat, però de totes maneres es temia una escissió del Swaraj. Aquesta assemblea ha tingut lloc els primers dies de maig a Faridpur i no ha tingut de bon troç la importància que va tenir la de l'any passat celebrada a Serajunj malgrat la presència de Mahatma Gandhi i haver-se de discutir aquest canvi de front de la política swarajista. Das fou rebut amb fredor i fins amb hostilitat i Gandhi fou aplaudit i venerat com sempre per bé que l'adhecció dels seus compatriotes no passa d'aquestes efusions explosives i cordials.

Gandhi va passar les hores filant i malgrat l'adoració dels assembleistes pot dir-se que ni consultat respecte als temes que es debatien. I Das ha triomfat, na imposat el seu criteri i totes les velles doctrines de Gandhi s'han tornat pols. Els swarajistes van a la cooperació i a l'acceptació dels càrrecs públics i passen per on han passat els partits liberal i independent que tan denigrats havien sigut pels swarajistes. La fillosa ha sigut novament vençuda per les realitats de la vida i s'ha proclamat enfàticament que el Swaraj era possible dintre de l'Imperi britànic. Val a dir, però, que el mateix Gandhi fou el que primer havia fet aquesta afirmació i que malgrat les seves excelsives virtuts, la inconsistència dels seus principis havia forçosament de donar aquests deplorables resultats.

L'opinió britànica no es mostra completament satisfeta perquè les conclusions de l'Assemblea s'han assolit a través d'amenaçes i depreciacions. Però ja sabem que la Gran Bretanya no deixa passar les oportunitats i és ben segur que s'aprofitarà del canvi de direcció que pren el moviment radical nacionalista de la India. Per altra part té indicacions molt persuasives de que cal anar preparant el camí per a col·locar la India en situació de governar-se sola. Una d'elles i la no menys important és el report del Comitè dit de Muddiam sobre les possibles modificacions de la vigent Constitució de la India. La majoria d'aquest Comitè, o siguin Muddiam, Mohamed Shafi, Arthur Froom, Henri Moncrieff-Smith i el Maharaja del Burdwan informen que la Constitució ha estat poc en ús per a que es puguin proposar modificacions justificades, però fan una sèrie de suggestions respecte a la seva aplicació basades totes en la major extensió de les facultats autonòmiques dels indis.

La minoria formada per Tej Bahadur Sapru, Sivaswami Aiyer, Jinnah i el Dr. Paranjpe declara enfàticament que l'actual Constitució ha fracassat i que tot observador imparcial reconeix la necessitat d'una major extensió de l'autonomia provincial i l'introducció del principi de responsabilitat en el govern central i que és indispensable assegurar la cooperació del poble i estimular el sentiment del propi govern mitjançant una gradual i progressiva conformació del dret a les aptituds i facultats que vagin desplegant els ciutadans, ço que implica que la Constitució no sigui basada en principis permanents si no en un principi evolutiu i de desplegament automàtic.

Nosaltres estem completament segurs que la Gran Bretanya no desatendrà desatendrà cap indicació, cap ensenyança ni cap oportunitat per tal d'arribar a canviar l'estat de dominació de la India pel de pacífica convivència desprenent-se de tota funció inútil i assegurant-se únicament de la conservació del poder necessari per a fer possible la continuació de l'explotació de les riqueses del país necessàries a la vida econòmica de l'Imperi.

M. Serra i Moret

Els nostres lectors no han d'estranyar que, aparentment, negligim, a voltes, certs esdeveniments d'actualitat, deixant de subrallar-los amb el comentari degut. Però hi han albradores dificultats insuperables.

Altrament, l'ideari conegut de JUSTICIA SOCIAL i la dignitat civil dels que redactem aquesta fulla, donen la màxima eloqüència al nostre silenci.

LA FINESTRA OBERTA

ELOGI DE L'OPTIMISME

Les persones entenimentades —diu Paul Laffitte— de fesomia geomètrica, els homes de negocis, no poden sentir parlar d'optimisme. En llur crassa ignorància de les causes, el pessimisme els sembla el mitjà més segur de protegir llurs caixes; però les paraules tenen una virtut, i la d'optimisme en té una de molt preciosa... l'èxit.

«...Jo faig la següent pregunta: un pessimista hauria obert el canal de Suez? Preveig l'objecció: i Panamà? Contesto: Es va obrir... amb una mica d'optimisme».

Paul Laffitte deixa anar aquesta veritat mantenint-se en el tò d'ironia amb que escrivé el seu llibre «Jérobom o la Finança sense meningitis», una de les irreverències més corrossives abocada sobre el mitje de l'organització capitalista; però això no és cap obstacle perquè la seva dita, lleugera de forma, tingui tanta profunditat com la més enravenada sentència clàssica.

En començar l'estiu de l'any 1921, la Revolució Russa semblava completament fracassada. La Nova Política Econòmica —la NEP— comportava el retorn a totes les teories burgeses bandejades: comerç privat, impostos, sistema monetari. Es presentaven, als bolxevics, dos camins: declarar el fracàs de llurs assaigs comunistes, i retirar-se, o declarar el fracàs de llur assaigs comunistes... i no retirar-se. El segon camí era el mateix que el primer... «però amb una mica més d'optimisme». I el bolxevisme, força jove, turgent, plè d'ideologia, optà pel segon camí, i emprengué ell mateix les rectificacions circumstancials que haurien realitzat els altres. «Per grans que siguin les nostres rectificacions—digué—mai seràn tan grans com les que farien els nostres enemics». El raonament fou d'un optimisme aclaparador.

La reacció i la desconfiança són germanes bessones; és el sentiment de la pròpia inconsistència volcat sobre el món exterior. Contrariament, el revolucionarisme és confiança. La gran força de la política de Herriot i de MacDonald fou, precisament, la bona fe, la confiança.

Els obstacles immensos que s'agombolen contra totes les revolucions i contra tots els ideals revolucionaris, els creen fracassos parcials, períodes d'aparent passivitat torçosa. L'èxit definitiu d'aquests moviments i d'aquests ideals, el constitueix la superació d'aquestes provisionals tallides, per «una mica més d'optimisme».

Airet

Obra nova

JOSEP PLA

COSES VISTES

1920-1925

Contes - Retrats - Impressions de viatge - Capítols de novel·la Paisatges.

PREU: 4 ptes.

EDICIONS DIANA

Rambla de Catalunya, 125

BARCELONA

El «Contract labor»

Allò que més fa trontollar els pobles són les crisis de treball que de tant en tant s'aguditzen per la deficiència d'un govern, per la migrada organització de l'indústria, o per qualsevol dels múltiples factors que poden ocasionar-les.

Justa és la temença per aquesta terrible plaga que tants estralls fa en els pobles on s'exten estranyant famílies i sembrant arreu misèria i desesperació.

Veus-aquí perquè els governs més avençats i que més es preocupen de llurs pobles tenen la atenció consagrada a assegurar l'estabilització del treball, eix de primordial importància a l'entorn del qual giravolten totes les fonts de progrés i de riquesa universals.

Dels molts estudis i investigacions que respecte aquest inquietant problema s'han vingut fent per governs de diferents Estats, se n'han deduït unes lleis que si no són del tot iguals es diferencien en molt poca cosa. Aquestes lleis, a Anglaterra i als Estats Units constitueixen el «Contract labor» o contracte de treball, que s'aplica en les oficines d'immigració dels respectius països.

Una d'aquestes lles prohibeix d'entrar als Estats Units a qual-sevulga estranger que hagi estat instigat, ajudat, alentat o sol·licitat a emigrar en aquell país amb ofertes o promeses de treball.

Evidentment l'objecte d'aquesta llei és protegir l'obrer indígena del perill que els seus patrons lloguin treballadors a l'estranger amb sous inferiors, en perjudici d'aquell.

Una altra llei que també ens és interessant de conèixer és la que limita l'admissió dels immigrants en aquell país, encara que estiguin proveïts de tots els altres requisits de la llei. La base sobre la que es funda la quota de cada un dels diversos països és la del tres per cent del nombre d'individus de cada nacionalitat i residents en els Estats Units, d'acord amb el cens de l'any 1910. Així, per exemple, per cada centenar d'espanyols residents en aquella nació des del 1910, n'admeten tres més cada any com immigrants; i així amb tots els països.

Si bé ens fixem podem reparar en aquesta llei una especulació respecte la normalitat de treball en aquella terra, ja que aquesta quota impideix les aglomeracions d'immigrants que abandonen llurs països cercant millors de sou que empitjoren els dels altres, que són a casa seva.

Es veritablement lamentable que els Estats que han estudiat amb l'interès que es mereix aquest problema, hagin hagut de recórrer a aquests mitjans que bé els podem qualificar d'egoïsmes internacionals. Més cal també reconèixer les imperfeccions i deficiències que pesen sobre la present humanitat i encara que avui un accelerat desenrotll progressiu ens vagi acostant cap a una perfecció (molt llunyana encara). Abans que tot devem mirar la realitat que palpem. Si bé ho pensem veurem que allò que repugna al nostre esperit obertament liberal es va fent cada volta més necessari.

A desgrat nostre i també d'altres personalitats d'aquelles que semblen mesurades amb la mitja cana, que no es cansen de fer declaracions pretenent fer veure el blanc negre, tenim de reconèixer que el nostre poble està passant una greu crisi de treball. Són molts milers els fills de la terra que avui estan sense feina, i en canvi les fronteres resten encara obertes de bat a bat deixant passar a tota mena de forasters tant si venen a ocupar un càrrec, que usurpen als de casa, com si venen de més lluny per a oferir tota mena de matèries a preus més aventajats que els nostres, sense que se'ls oposin grans obstacles en les duanes, única protecció—és trist confessar-ho—que resta avui per les nostres indústries.

Remei per la nostra situació? No sé si n'hi ha; i si existeix, en els dies d'ara és molt difícil explicar-lo i impossible d'aplicar-lo avui per avui. Conformem-nos en els nostres trasbalsos esperant dies millors i procurem que ens serveixi d'exemple d'altres paï-

sos als quals hem de reconèixer una gran superioritat en tots els ordres morals i materials i, el que més enveja ens fa, veritable esperit de protecció envers la classe proletària.

J. P. Palmouza

Un article del Sr. Discossi

«Amb el títol «Defentsant-me» hem rebut un extens article que ens ha tramés el senyor Discossi, de Girona estant, acompanyat d'una amable lletra en la qual el seu autor demana l'hospitalitat d'aquestes planes per a defensar-se dels atacs que, segons ell, se li han dirigit. Per complaure al nostre comunicant inserim a continuació els paràgrafs capitals del seu escrit, fent observar però que la crítica raonada de les actituds dels homes públics, i per actituds públiques també, no pot pendre's com fa el senyor Discossi com atacs personals. Ningú no ha atacat des d'aquestes planes la seva honorabilitat i gairebé diríem ni la seva bona fe puix, en el fons del fons, tots tenim el convenciment de que «es» tracta més que res d'un cas d'inconsciència. Llástima que la finor de pell que posseeix el senyor Discossi des de que és regidor no l'hagi tingut abans com a ciutadà, puix si el primer giriga per la més lleu fibladeta sembla que el segon no ha sentit cap de les vergassades rebudes com a gironí.

Altrament, cap dels retrats capitals que per la seva actitud de socialista s'han fet al senyor Discossi des de JUSTICIA SOCIAL, com són ara la seva entrevista amb el Governador (abans del pastel) ni l'irrisoria majoria que el designà pel càrrec, han estat fins ara desmentits.

I per comptes d'alludir com fa a un company digníssim, potser tora conducta més noble interposar la seva valuosa influència vora de les autoritats locals perquè na se'l perseguis en la forma que s'està fent degut a miserables delacions anònimes desproveïdes de tot fonament. Si convé parlarem més clar.

«Segons s'explica el senyor Marius Vidal, veu una gravetat en el cas de Girona, que sembla que tot trontolla. No tingui por, senyor Marius Vidal. Del meu nomenament no vindrà pas la fi del món. No n'hi ha per tant.»

«Si v. vol saber de quina manera coordino els meus actes amb les idees socialistes, li diré que procuro sempre no apartar-me dels manaments que trameten les autoritats superiors del partit.»

«En quant a la bandera del socialisme, li tinc de dir que jo, la conservo tan pura com el dia que la vaig agafar i la tinc tan forta, que es forga distotí que se m'escapi.»

«He treballat sempre amb bona voluntat només pensant complir un deure social que tenia. Ja veu com mai he cregut haver-me guanyat el dret d'esser regidor.»

«Mai he tingut cap desig de figurar, molt al contrari, el meu anhel ha sigut ésser sempre soldat de fila i acudir als llocs que se m'han assignat per perillosos que hagin sigut, i els càrrecs que jo he tingut i tinc sempre he procurat complir-los amb honradesa i sempre han estat i estan a la disposició dels companys que me'ls han confiat.»

«En el meu nomenament, sols hi ha un error, i és que els companys que m'elegeren, no volguessin atendre els meus precors i les meves súpliques, demanant-me que no se'n nomenés a mi per aquest càrrec, que d'haver-se nomenat qualsevol altre, ningú hi hauria dit res.»

B. DISCOSSI

Girona.

JUSTICIA SOCIAL és l'únic periòdic de la nostra terra que recull en un sol ideari tots els desitjos del poble

El tercer Anuari de la Federació Sindical Internacional 1925

Ha sigut editat a Amsterdam el «Tercer anuari de la Federació Sindical Internacional, 1925» el qual consta de 550 pàgines i pot obtenir-se al preu de ptes. 17, (2,50 dollar) en les llibreries o demanant-lo a les oficines de la Federació, Tesselschagerstraat, 31, Amsterdam, Holanda.

Es el resum més complet que es coneix del moviment sindical internacional i per ell podem donar a conèixer al lector les xifres següents:

A fi de 1923, la Federació Sindical Internacional comptava amb 23 federacions sindicals organitzades les quals comprenien 835 organitzacions amb uns efectius globals de 15.321.692 membres. La repartició segons el sexe és coneguda en un total de 14.687.145, dels quals 12.507.426 (85,2 per cent) són homes i 2.179.719 (14,8 per cent) són dones.

Un quadre ben detallat de les diferents orientacions en les quals es divideix el moviment sindical, demostra que el total d'obrers organitzats s'elevava a 36.439.320 en la data esmentada. 16.490.121 participaven del punt de vista de la Federació Sindical Internacional, 5.245.889 (la major part d'ells a Rússia) estaven afiliats al moviment comunista; 2.354.583 pertanyien als sindicals cristians i 404.700 als sindicalistes. Els restants: 11.978.027 no tenien definida llur orientació.

Segons una estadística del percentatge d'obrers sindicats amb relació amb el nombre d'habitants, resulta que a Àustria hi han 17 obrers sindicats per cada 100 habitants, a Alemanya 15,3, a Gran Bretanya 13,3, a Austràlia 12, a Txecoslovàquia 11 i a Bèlgica 9,9. Entre els països on encara està poc desenvolupat el moviment sindical poden esmentar-se Argentina, Finlàndia, Bulgària, Portugal, Iugoslàvia, Perú, Rumania, Àfrica del Sur, Brasil, Japó, Índies britàniques, Índies neerlandeses, Egipte i Xina. En tots aquests països la massa sindical organitzada no depassa el 1,5 per cent dels habitants.

Entre les matèries que conté l'Anuari citarem les dades estadístiques amb el detall dels efectius i adresses de totes les organitzacions afiliades a la F. S. I. així com de totes les Secretaries professionals internacionals, estats de les institucions d'educació obrera, de les organitzacions afiliades a la Internacional Socialista Obrera, a la Aliança Cooperativa Internacional i a la Internacional de Jovenuts Socialistes.

Cal remarcar que l'Anuari conté per primera vegada informes circumstancials sobre la situació del moviment sindical en els diversos països deguts a la pluma dels dirigents d'aquests moviments ço que complementa les xifres i dona una més perfecta idea de la marxa de l'organització proletària a través dels diferents països.

Per la cultura del poble

Una iniciativa interessant

Acullint com cal una generosa iniciativa del mestre Pau Calsals s'ha constituït un comitè d'obrers per tal de constituir una «Associació Popular d'amics de la Música» la qual organitzarà anualment una tanda de grans concerts amb la col·laboració de l'orquestra que dirigeix el dift mestre.

No més podran ésser socis de la novella entitat els obrers manuals i els dependents del comerç i de la indústria amb càrrecs subalters. Amb aquesta mesura s'ha tractat d'evitar que es gaudeixin dels avantatges de l'associació els qui es trobin en condicions d'assistir als concerts pagant les localitats per llur valor.

Els que vulguin conèixer més detalls sobre aquesta obra, que creiem del cas qualificar de transcendental, poden dirigir-se al secretari del Comitè Organitzador, l'Alfred Pla, tots els dilluns, dimecres i divendres de 7 a 9 de la vetlla de l'estatge del «Radio», St. Pere Març, 27.

Edicions Diana

Els editors d'aquestes noves publicacions ens envien les següents ratlles que amb gust oferim als nostres lectors.

«Un grup d'amics llença aquestes edicions amb l'únic propòsit de donar al lector català llibres per a llegir, llibres als quals solament s'exigeix un mínim de claretat.

Això de donar llibres per a llegir pot semblar una paradoxa, però és un fet que la nostra literatura es mor d'ensopiment, de tristesa i de transcendentalisme. Es clar que hi ha excepcions, i en elles ens apoiarem. Però aquestes excepcions es troben ofegades per un empaig de prejudicis.

No representem cap penya ni tenim ídols.

Que cada u digui amb llibertat tot el que el sentit comú li permeti dir. Però aquesta llibertat, que tot sovint no passa d'esser una llibertat d'estil, no tenia editors. Els nostres autors veient bloquejats els seus llibres, per culpa d'aquesta llibertat, no els llençaven al carrer. El nostre propòsit és empenyar una sèrie de llibres o de projectes de llibre, que la iniciativa individual no aconseguia, moltes vegades, publicar, o ho feia amb sacrifici i perill. Molt contents estariem de veure publicats uns quants llibres per a llegir, ben clars i un xic divertits. Aquest és el nostre petit programa, que, en realitat, no és de guerra ni de penya.

Ben mirat, ens proposem fer una obra conservadora i reaccionària. Abans, en temps del noucentisme, es proclamava la necessitat d'escriure amb guants; avui es dibuixa la necessitat d'escriure en cos de camisa. Aquestes edicions no representen cap secta; per això publicarem de tot i en ells hi figuraran tendències molt diverses. De la nostra mercaderia no més garantitzem que no donarem al lector cap reminiscència de la literatura fada, malaltissa i boirosa del noucentisme, ni cap mostra de l'estil discordant—paraula que avui s'utilitza molt i balcanic, quan aquest estil no és més que una prova de que l'autor compta amb aquest únic truc i res més.

Tant el noucentisme com la reacció que ha provocat han nascut invocant la normalitat. Nosaltres invoquem una altra normalitat, i una llibertat.

Aquesta llibertat consolidarà un estil i crearà una altra normalitat, una claredat.

El nostre plan no és pretencios, perquè el llevat hi és i nosaltres som fruita del temps. No venim a fer trencadissa: volgem només reaccionar contra l'infior del noucentisme i contra el balcanisme i contra el moderat ensopament que ens voldria normalitzar.

No publicarem llibres de versos perquè hi ha excés de producció.

No serà fàcil trobar una abundant producció en prosa, però nosaltres anirem fent, amb paciència, com aquell qui cerca bolets en un bosc del terme de ciutat. Potser ens ajudi el fet de que l'organització d'aquestes edicions no ha de mantenir a ningú i que tot el guany correspondrà als autors. Potser l'absència de l'intermediari negociant ens sigui pitjor, però mai ningú no ens podrà dir que l'hem fet treballar de franc o gairebé de franc. Procurarem no aixafar-nos-hi els dits i si hem de

plegar ho farem tan oportunament que no mereixerem ésser considerats com uns herois. No farem víctimes.

I ara sembla que hauriem de invocar el patriotisme, però pensem que la professó de Corpus només surt un cop a l'any i que no estaria gens bé treure cada dia la custòdia.»

El primer volum d'aquestes edicions és d'En Josep Plà i es titula «Coses vistes». En aquest llibre hi trobarà el lector els caires més vistents de l'estil d'En Plà, un estil personalíssim en el nostre món literari. Els paisatges de l'Empordà, el de Girona, el de la nostra ciutat hi són descrits d'una manera aguda i finíssima. Unes mostres de penetrant psicologia alternen amb la descripció del camp i de les viles. La força d'En Plà com a creador d'ambients dona un viu interès a la part central del llibre, uns capítols dispersos de novel·la en els quals es recullen escenes de Berlín, de Roma, de París, de Lisboa. Cap altre escriptor català com En Josep Plà que ha viatjat llargament i no pas com a turista, podria donarnos unes pàgines tan vives, sucoses i plenes de color. Completen el llibre una sèrie de retrats, ram en el qual la seva vivacitat li ha fet guanyar l'interès del nostre públic.

Aquesta obra forma un volum d'un 250 pàgines i es ven al preu de 4 pessetes.

Afavorint l'impremta de JUSTICIA SOCIAL. ajudeu el nostre setmanari.

La tasca cultural
= de =
«La Flor de Maig»

Aquesta popular Cooperativa, mostrant un esperit digne d'imitació ben d'acord amb els corrents que informen el cooperativisme modern, ha organitzat una tanda de conferències de divulgació sobre temes de caràcter social, encomanades a prestigiosos companys nostres.

Els temes, conferenciant i dates assenyalades per a les quatre primeres són les següents.

Dia 20 de maig:

«El cooperativisme i l'evolució social». — Conferenciant: M. Serra i Moret.

Dia 27 de maig:

«La sanitat de l'habitació». — Conferenciant: Dr. Jaume Aguadé.

Dia 5 de juny:

«Higiene social». — Conferenciant: Dr. Francesc Muntanya.

Dia 12 de juny:

«Funció social del municipi modern». — Conferenciant: Emili Saleta Llorens.

Tindrem als nostres lectors al corrent del programa ulterior.

Conferència Serra i Moret

Dimecres vinent, a tres quarts de deu de la nit, el company Manuel Serra i Moret, vice-president de la «Unió Socialista de Catalunya», donarà una important conferència al casal de la Cooperativa «La Flor de Maig», Wad-Ras, 195 (Poble Nou) desenrotllant el tema:

El Cooperativisme i l'evolució social

Aconsellem als nostres amics l'assistència a l'acte.

Lletres al Director

EL PRIMER DE MAIG A FALSET

Conferència d'En Serra i Moret

El dia 1r. de Maig, després de tots els demés actes que amb motiu d'aquest dia havia organitzat la Cooperativa Obrera «El Porvenir», a les 10 de la nit, donà la seva anunciada conferència el vice-president de la «Unió Socialista de Catalunya». La sala de la Cooperativa estava plena a vessar d'una multitud de treballadors i altres elements desitjosos de sentir la vibrant i encoratjadora paraula del conferenciant que tan bon record ens deixà el dia 1r. de maig de l'any passat. En presentar-se a la tribuna va ésser saludat amb aplaudiments.

El company J. Llorens feu ús de la paraula i digué els fins que movien a la Cooperativa a realitzar actes d'aquesta mena. Essent de tots conegut l'orador no és necessari fer la presentació del company i amic Serra i Moret. I en mig del silenci i expectació naturals prengué la paraula.

«Avui fa un any que estava entre vosaltres i avui com l'any passat vinc novament a dirigir-vos la paraula, a veure cares amigues que no s'han esborrat de la meua memòria, que desfilen constantment pels ulls del meu esperit, les de tots els homes de la terra, doncs per ells és per qui lluitem i ens desvetllem. Jo he vingut a portar-vos la paraula, cosa que no fora res, si no expressés una idea, un sentiment de germanor. No us porto cap bé material, ni l'ansiada pluja que tant necessiteu, ni cap element per satisfer les vostres necessitats, ni vinc a obrar cap miracle. Tampoc us diré res que no hagi dit. Les meves paraules seran l'oració de cada dia, feta en elevat monastir i a l'apuntar l'aubada. Com sempre anem als homes i els demanem que siguin bons, tan bons com vulguin, que siguin àngels, però, sobre tot, que siguin homes. No els marquem un camí tancat, no els imposem normes estretes, ja que el socialisme no és una secta. Sols volem que estudiïn l'actual situació de la societat i que vista la seva desorganització i la seva injustícia es proposin canviar-la. Es proposin lluitar incansablement, amb perseverància, amb lluita noble i serena, ferma i resolta. Sabem que en aquesta lluita tindrem enfront als enemics de la societat nova, la burgesia, i fins els mateixos que volem redimir. I que no'ns vinguin amb que nostres propòsits són irrealitzables. Nosaltres lluitem per un demà més just, per a que l'home, lliure de tota tirania, aixequi el seu front amb dignitat, per a que la llibertat sigui la norma que regeixi tots els actes.

La humanitat ha passat per segles d'abjecció i vilesa. Quatre senyors disposaven del treball i de les persones. L'home tenia la seva esposa i les seves filles a la disposició del senyor. Però un dia va néixer en el seu cervell l'idea de lluita contra tanta monstruositat, i va dir: prou! No vull que ningú disposi de la meua persona, vull ésser lliure, independent, vull que la meua muller sigui només la meua companya i que les meves filles no serveixin de rebrec. I emprenent una lluita viril, va aconseguir enderrocar un món ple d'iniquitat.

Voldriem nosaltres en l'hora tràgica parlar al poble.

Parlar-li quan un ésser ben amat és arribat per la tubercullosi, aquesta malaltia creada per salaris insuficients, per les habitacions antihigieniques, pels aliments adulterats—per tot allò que és reservat a la classe treballadora, Voldriem dir-li que una actuació seva en defensa de la nostra classe podria evitar la mort de un i mil éssers víctimes de la terrible malura.

Analitzà seguidament les victòries del socialisme arreu del món, l'actuació de Mac-Donal a Gran Bretanya, la d'Herriot a França apoiat per la minoria de 102 diputats aconseguida en les eleccions de l'onze de maig passat (de 50 que constituïen l'anterior legislatura) el triomf dels socialistes suecs i dinamarquesos, amb la reducció de l'exèrcit els uns i la supressió els altres, una de les més belles realitzacions dels companys de Dinamarca gràcies també a la força conseguida en les eleccions passades. També feu ressaltar el triomf dels socialistes belgues amb les incidències de la formació de Govern. I per acabar remarcà la transcendència de tots aquests episodis de les lluites civils, demanant una acció per part de tots que pugui donar el triomf a una societat nova basada en la Fraternitat i la Justícia.

Unànime i eixordadora ovació coronà la bella peroració de Serra i Moret, de la qual, per cert, les anteriors línies són un reflex ben migrat. Rebé moltes felicitacions ben merecudes. Novament fem constar aquí la nostra i fins una altra. Que els ideals socialistes escampats per l'esperit refinat, culte i liberalíssim d'En Serra i Moret no ens cansen mai d'escoltar.

E. G. A.
Corresponsal
Falset, maig 1925.

De La Bisbal

A Sant Feliu de Guixols i Palamós el conflicte dels carradors continua en el mateix estat.

Hem estat en aquestes dues localitats, on hem tingut ocasió de parlar breument amb obrers i patrons, i hem pogut constatar que uns i altres persisteixen amb la mateixa fermesa que el dia inicial d'aquesta vaga.

En la primera d'aquestes localitats hi feu una visita el Delegat del treball; el resultat no fou satisfactori als seus desitjos, ja que, per una part, els obrers mantenen llur punt íntegre i, per altra banda, els patrons es mantenen intransigents.

Hem pogut saber per un fabricant suru-taper, que quan vingui l'ocasió oferiran una peseta d'augment a la demanda obrera.

Quant a aquesta ciutat, malgrat i no existir conflicte, la moral dels carradors és excel·lent. Molts d'ells han marxat de la localitat i la resta es mantenen fermes. Les dues fàbriques, úniques on els obrers varen reclamar millors en els salaris, estan parades totalment.

Els obrers foren convocats pel Delegat governatiu a les Cases Consistorials. Compentrat de les justes pretensions dels obrers, convocà immediatament als patrons afectats per aquest litigi.

Cal fer esment que la conversa entre patrons i obrers va discórrer amb tota correcció, de la qual cosa el Delegat va poder constatar, pel que respecta als obrers bisbalencs, que la demanda llur respon a un esperit de dignitat i que per res han tingut en compte la materialitat que significa un augment de jornal en les condicions d'oferta per part dels patrons.

Curset Dr. Rofes

A la «Societat Vegetariana Naturista de Catalunya», partint del dia 12 del corrent, es donarà un curs públic de lliçons científiques cada dimarts a càrrec del Dr. D. C. Rofes disertant sobre l'«Anatomia i fisiologia humanes.»

Correspondència de Redacció

E. G. — Falset — Està molt bé. Us felicitem, tot regraçant vos. Parlarem de tant en tant de les activitats d'aquest coratjós estol d'amics de Falset.

Lírica hongaresa

SCHERZO

(Khamelajk)

Ja passen afilerats
els soldats.
Esclaten
dels vestits
els contrastos violats.
Els soldats!
Als redobles dels tambons,
als balcons
ixen cares rialleres.
Les porteres
tenen esguards admirats
pels soldats.
I les raspes aturades
son pasmades
pels colors
dels vestits
dels soldats.

I els carrers, al ser torbats
pels soldats
que passen afilerats
i pel redoblà insistent
dels tambons,
s'amaren per un moment
del perfum de les diades
oblidades
de les velles processons
quan hi ha gent pels balcons
i hi han cares rialleres,
i hi han redoblers llunyans,
i els infants
guaiten des de les voreres
i els balcons
als gegants.

Veröczy Balazh
(J. de F. traduíet)

Si l'obrer vent la seva força de treball per necessitat, el capitalista la compra per interès. Sense aquesta força de treball, la seva terro, les seves màquines, els seus transports, els seus magatzems, el seu or, el seu crèdit, els seus mitjans de producció seràn riquesa, però no capital. Podria menjar-sels, gaudir-los, consumir-los o destruir-los; romandrien, però, estèrils. No procrearien valor. La força de treball és el poder fecondat d'aquesta riquesa. Per la seva acció adquireix virtut prolífica, esdevé «capital».

J. VERA

Aquest número ha passat per la censura militar.

HUMANITAT

La humanitat és la resultant de la totalitat dels homes; el món, la resultant del conjunt de les forces. Freqüentment, aquestes forces estan en oposició i, mentre cerquen la seva destrucció mútua, la Natura les sosté i posa un altre cop en joc. Des del treball material més íntim fins l'expressió més elevada del nen, fins els accents de l'orador més eloqüent, des de les querelles dels escolars fins les enormes guerres que donen per resultat la conquesta d'imperis, des de la benevolència més lleugera fins l'amor més immensa, des de la passió més violenta, des del sentiment més senzill de la presència material fins la presència més indefinible de l'avenir espiritual més llunyà, tot, absolutament tot, està contingut en l'home i tot exigeix ésser perfeccionat, i no en un individu isolat, sinó en el conjunt d'individus. Tota facultat és important i ha d'ésser endegada cap a la perfecció. Si aquesta no s'ocupa d'altre cosa que de lo bell, i aquell altre atèn únicament lo útil, entre ambdós formen un home complet. Lo útil pren alé per ell mateix, però lo bell necessita que li donguin alé des de fóra, perquè són pocs els que ho posseeixen, són pocs els que tenen necessitat de lo bell.

Goethe

Si hom es diu lliberal, i per justificar-ho, obra lliberalment però sense posar-hi el cor, es trobarà en una posició tan mesquina que la seva vida no podrà cumplir res d'excelent. Inútil haurà sigut la seva naixença, i inútil la seva mort.

Del TRIPITAKA XINESC

Per a ajudar a JUSTICIA SOCIAL

42.ª llista de quantitats rebudes

Ciutat. — S. C., 2 ptes; J. C., 25; J. A. S., 5; D. D., 1; V. S., 2; J. C., 5; M. C., 2; C. P. S., 2; M. V. I. G., 10; M. R., 10; J. L. P. F., 1; R. D. R., 3; J. B., 2; S. C., 10; M. E., 5; R. R. C., 1; J. R. S., 2; A. V., 5; Dr. J. A., 5; R. C., 10; I. P., 1; A. V., 2; J. P. E., 2.

Total. . . 113 ptes.

A tots el nostre agrament.

En totes èpoques i en tot lloc, el pensament de les ànimes meditadores ha sigut mutu d'escandol.

ANATOLE FRANCE

Edicions de JUSTICIA SOCIAL

S'ha posat ja a la venda a tot arreu el SEGON NÚMERO de les

Edicions de JUSTICIA SOCIAL

Publicarà sencera la gran obra de H.-G. Wells, apareguda en diversos fulletons d'aquest hemdomadari, traduïda pel company J. Roure i Torrent.

Aquest diantre de sabatots!

'inte res amb que han estat seguits els fulletons, augura un veritable èxit del segon número de les

Edicions de JUSTICIA SOCIAL

que formarà un fullet de 54 pàgines de text, imprès amb paper verjurat. Només costarà 30 cèntes. Feu tot seguit les comandes.

Companyi Propagueu l'obra de H. G. WELLS

Aquest diantre de sabatots!

Acaba de publicar-se
A l'Ombra del Camí
llibre de poesies de
EMILI SALETA i LLORENS
amb un pròleg de l'
IGNACI IGLESIAS
«A l'Ombra del Camí» col·loca al seu autor en un lloc distingit entre l'estol de lírics de les noves promocions que són glòria de Catalunya.
Edició paper de fil ornada amb bolcos
5 ptes.
Ramon Tobella, Impresor
Carme, 18 - Barcelona

Unió Gràfica
Societat Cooperativa de Producció
Aquesta institució, genuïnament obrera, és un experiment viu d'emancipació social i econòmica. Té dret, doncs, a la solidaritat de les entitats similars i a l'ajut de tots els homes progressius.
Treballs d'impressió de tota mena
Enric Granados, 23, interior
BARCELONA

Es nostros factors no han d'oblidar que aquest número de JUSTICIA SOCIAL ha estat revisat per la censura militar

Obrers del camp!
Llegiu i propagueu
"LA TERRA"
SETMANARI POPULAR
PORTAVEU DE LA «UNIO DE RASAIRES DE CATALUNYA»
Es publica cada dissabte. 15 Cts.
Redacció i Administració: Carders, 12, 1.
BARCELONA

Company: Si sentiu les inquietuds que dignifiquen la condició humana dels oprimits, propagueu
JUSTICIA SOCIAL
periòdic socialista català.

"ACCIO COOPERATISTA"
Portaveu de la Federació de Cooperatives de Catalunya
Articles doctrinals sobre cooperació: El moviment cooperatiu a Catalunya i a Espanya: Problemes socials relacionats amb la cooperació.
APAREIX CADÀ QUINZENA
Suscripció anual: 4 ptes.
Redacció i Administració:
Araura, 11 bis. - Clot

Treballador!
Signes digne de la teva condició humana!
Com a home, t'has de sentir ciutadà i laborar amb el socialisme per l'adveniment d'una societat millor.
Com a productor, t'has d'aplegar dins les organitzacions obreres, i treballar pel millorament immediat dels teus germans.

Què fas pel millorament de la nostra societat? Com contribueixes al manteniment de la premsa socialista i obrerista?

Noves i documents

JAPÓ.—La democràcia s'imposa

Després de llargues deliberacions i entreteniments, el Senat o Cambra dels Pars va aprovar el 21 del passat abril la llei restringint les facultats legislatives de la Cambra. La sorda resistència contra l'iniciativa del govern que presideix el vescomte Kato va defallir inesperadament i va passar la llei quicòm modificada, però substancialment igual com l'havia aprovada la Cambra popular.

Una cosa semblant esdevingué amb la llei establint el sufragi universal simple i directe aprovada per la Cambra dels Pars en 28 de març darrer. Després de desplegar una lluita formal contra el projecte, els Pars concentraren llur foc en una esmena per la qual s'eliminava del dret pel sufragi a aquells que no compten amb mitjans per a mantenir-se i durant dies i dies el debat no avançava discutint aquesta esmena. El tacte i resolució del vescomte Kato conseguiren sense moure's dels mitjans persuasius muntar la resistència de la Cambra i la llei va passar normalment i sense gran pressió.

Kato es troba amb una onada democràtica que commou el Japó, i els seus sentiments l'inclinen a satisfer les justes aspiracions del poble massa temps sotmes a una tirania semi-feudal. Als Pars els hi costa de cedir llurs privilegis, però el tacte del vescomte Kato els hi ha fet veure que era un paper molt més lluit transigir a plena consciència i a plena llum que no esperar un esclat d'indignació popular que en pocs moments acabés amb tot el sistema. Els Pars han conegut ja els esquitxos d'aquesta indignació i alguns han vist llurs cases assaltades per la pobresa que ha arribat a l'extrem d'entrar sabre en mà i amb les sabates posades. Per això el vescomte Toshitada Maeda, amb tot i reconèixer que les noves lleis són una calamitat pels poderosos i que queda el camí obert per a la futur democràcia, va dir en la sessió de la Cambra en la qual els Pars votaren la renúncia a llurs facultats legislatives: «Senyors! Ha arribat l'hora de fer el cor fort. Acliquem els ulls i empassem-nos la píndola sense més dilacions».

En efecte, les lleis aprovades no són més que una vàlvula que s'obre. No trigarem gaire a veure el Japó avançant resoltament pel camí de la democràcia i obrint pas a les noves conquestes proletàries.

Estadística industrial.

Extreta de la revista japonesa *The Social Reform*, donem a continuació una estadística d'empreses i obrers ocupats en elles exceptuant les empreses de l'Estat les quals ocupen a més de 15.000 obrers. Les indústries de teixits compten amb 9.273 empreses i 882.222 treballadors; construcció de maquinària, 2.294 empreses i 182.000 obrers; indústries químiques, 2.486 i 151.987 respectivament; alimentació, 1.483 empreses i 57.332 obrers; indústries diverses, 2.416 empreses i 98.781 obrers, sumant un total de 18.000 empreses i 1.300.000 obrers aproximadament. Comparades aquestes xifres amb les darreres publicades, s'observa un remarcable descens tan en la xifra de les empreses com en la dels treballadors ocupats que indica la greu crisi de treball que sofreix el Japó.

ESTATS UNITS.—Els Consells de empresa.

El *National Industrial Conference Board* ha publicat un estudi estadístic del desenvolupament que van prenent als Estats Units els Consells d'empresa. Extractant les dades interessants que dona, podem dir que en 1919 hi havien als Estats Units 225 Consells d'empresa interessants 391.400 treballadors; en 1922, 725 Consells amb 590.000 treballadors interessats i en 1924 les xifres donaven 814 Consells i 1.177.037 treballadors interessats. El nombre de Consells d'empresa en l'Estat de Massachusetts ha passat de 11 en 1919 a 105 en 1924. Els Estats on hi ha major nombre de Consells d'empresa són: New York, 80; Washington, 45; Illinois, 39; Ohio, 30; Pennsylvania, 30; Connecticut, 28; Califòrnia, 27; New Jersey, 18; Maryland, 18; Minnesota, 13; i Wisconsin, 11. Existeixen, però, 302 Consells que no poden ésser atribuïts a cap Estat particular per tractar-se d'empreses exteses en territoris diversos.

Distribuïts aquests Consells per indústries, resulta que la metal·lúrgica absorbeix un terç del total, el ram de la fusta un quint i les arts gràfiques una setèima part. L'indústria minera ha passat de 53 Consells en 1922 a 16 en 1924 a causa d'haver-se extingit l'acord anomenat de Maryland segons el qual tenint el govern federal la ex-

plotació directa del carbó havia reconegut i fomentat aquests Consells. Es comprova que en les petites indústries no hi ha tendència a augmentar el nombre de Consells i que dos terços dels Consells existents funcionen en indústries que ocupen més de quinze mil treballadors.

FRANÇA.—Les eleccions municipals.

El dia 4 de maig varen celebrar-se a tota França les eleccions municipals sense incidents llevat de l'illa de Còrcega on hi hagué batusses resultant alguns morts i ferits. Els resultats definitius de les eleccions no es coneixen encara a l'hora que escrivim aquestes ratlles a causa del gran nombre de ballotatges que han fet necessària una segona votació. No obstant la victòria del bloc de les esquerres és evident i d'una manera molt particular el guany dels socialistes. Els resultats dels 181 municipis més importants de França indiquen que el bloc de les esquerres havia perdut cinc municipis i n'havia guanyat vint-i-vuit. Els resultats definitius seran probablement encara més favorables. Les esquerres han guanyat també a Alsàcia i gairebé a totes les poblacions del migdia.

Es la millor confirmació de que el poble de França continua al costat de la política del *Cartel* i contra el Bloc nacional. La votació ha sigut més nòrdica que mai. Herriot fou reelegit a Lió augmentant la seva majoria en 1.500 vots més que en la elecció anterior. La diada del 11 de maig de 1924 ha sigut confirmada pel poble de França el 4 de maig d'enguany.

Vaga guanyada

La celebració del 1er. de maig i la consegüent suspensió del servei d'omnibus feu que la companyia intentés aplicar correctius als homes que abandonaren el servei, si bé va desistir després conformant-se amb senyalar els noms dels interessats per a cascos futurs. El Sindicat va oposar-se a aquesta classificació i finalment va declarar-se la vaga del ram del transport. Abans de les 24 hores la companyia va cedir desistint de tota mesura disciplinària i admetent incondicionalment a tots els empleats. Així mateix va accedir a pagar l'anticip de 300 francs acordat fa un mes com a garantia de l'augment de salaris. Finalment el Govern va alliberar a quatre obrers detinguts amb motiu de la vaga i així els obrers poderen reprendre el treball el dia 6 havent triomfat en totes llurs demandes.

TXECOSLOVAQUIA.—Els Consells d'Empresa.

El nombre del mes de febrer darrer de la *Socialni Revue*, orgue del ministeri de Provisió social i de l'Institut social de Praga, conté un article de J. Siroteck sobre l'aplicació en 1924 de la llei de 12 d'agost de 1921 relativa als Consells d'empresa.

La taula següent indica el progrés dels Consells d'empresa amb relació al 1923 en les diferents províncies:

	1923	1924
Bohèmia	1.274	1.450
Moràvia	205	213
Silèsia	98	104
Slovaquia	54	54
Rússia subcarpàtica	0	2
Totals	1.632	1.823

Quant a les comissions d'arbitratge creades en virtut de la llei sobre consells d'empresa ofereixen les xifres següents:

	1923	1924
Bohèmia	110	109
Moràvia	37	37
Silèsia	10	10
Slovaquia	39	35
Rússia subcarpàtica	4	1
Totals	200	192

La disminució de les comissions d'arbitratge s'explica principalment per la fusió d'algunes d'elles. A la Rússia subcarpàtica, per exemple, una sola comissió ha sigut creada extenent la seva jurisdicció a tota la província.

La taula següent detalla els casos fallats per les comissions d'arbitratge en les diferents províncies:

	1923	1924
Bohèmia	589	516
Moràvia	131	118
Silèsia	47	50
Slovaquia	51	81
Rússia subcarpàtica	0	0
Totals	818	765

Demés, gran nombre d'informacions i consultes jurídiques han sigut evaquades pels presidents de les comissions que són tots jutges profes-

Als companys

que espontaniament ens ajuden amb llur col·laboració, hem de pregar-los vulguin fer-se càrrec de la limitació de l'espai disponible i no oblidar mai les restriccions imposades per les actuals circumstàncies. Interessa que per a facilitar la nostra tasca procurin:

- 1.ª Parlar d'allò que es pugui parlar.
- 2.ª Tractar especialment qüestions sindicals i de propaganda de les doctrines socialistes.
- 3.ª Exposar els temes amb la major claretat i concisió possibles, i
- 4.ª Escriure en quartel·les per una sola cara i deixant els interlineats ben amples a fi que podem fer-hi al damunt les eventuals correccions ortogràfiques.

sionals. El nombre d'apel·lacions contra els fal·lits dictats per les comissions portades a la Suprema Cort administrativa de Praga, foren 16 en 1922, 45 en 1923 i 41 en 1924.

ALEMANYA.—La modificació dels salaris.

La revista *Wirtschaft und Statistik* publica les següents dades facilitades per les Oficines federals de estadística (Statistisches Reichsamt) relatives a les fluctuacions dels salaris a Alemanya en les importants indústries del desembre de 1924 al gener de 1925. Tingui en compte el lector que es tracta de penings per hora de treball.

Oficis	Obrers qualificats D. 1924 G. 1925	No qualificats D. 1924 G. 1925
Mines	90	53
Construcció	86	72
Metalúrgia	73	51
Fusta	78	65
Teixits (dones)	56	45
(homes)	40	32
Indústries químiques	71	59
Paper	53	48
Impremta	80	70
Ferrocarrils	67	52
Promig relatiu	74'8	53'5

Les tarifes dels salaris dels obrers de les mines, metalúrgia, teixits (homes), indústries químiques, paper i ferrocarrils comprenen l'oceloc o estatge familiar.

El promig relatiu dels salaris setmanals per setmana de treball completa que consisteix generalment de 48 hores ha passat de 36'52 marcs en desembre de 1924 a 38'77 en gener de 1925 pels obrers qualificats i de 27'69 a 27'95 pels obrers no qualificats. Encara que l'augment no sigui molt considerable ajuda a donar idea del millorament general de la classe obrera alemanya des de l'aplicació del pla Dawes. Cal remarcar que en aquesta estadística no es tenen en compte les indústries que han sofert modificacions o augmentos en cascos isolats si no les que han experimentat modificacions que afecten a tots els treballadors del ram. Tampoc extractem aquí les estadístiques relatives a augmentos de salaris en contractes col·lectius o en treballs de temporada perquè no constetueixen mai norma i estan subjectes a més contingències.

CANADA.—Conflictes socials.

L'any 1924 representa una minva respecte al 1923 del nombre de vagues i lockouts i en realitat mostra les xifres més baixes dels conflictes socials ocorreguts al Canadà des de l'any 1915. Els 63 conflictes registrats en 1924, deu havien començat l'any precedent i dos no eren solucionats a l'acabar-se l'any 1924. El nombre de treballadors interessats ha sigut de

32.494 i el de jornals perduts de 1.770.825 contra 32.888 i 768.494 respectivament en 1923. El gran nombre de jornals perduts és degut a la vaga de les mines de carbó de les províncies d'Alberta i la Colòmbia britànica que va durar de l'abril a l'octubre i afectava a més de set mil treballadors representant aquesta sola vaga una pèrdua de mes de un milió de jornals.

BELGICA.—La crisi.

Després de un mes de tentatives inútils per a constituir govern d'acord amb els sentiments expressats pel país en les eleccions del 5 d'abril darrer, el catòlic flamenc Van de Vyvere ha conseguit reunir un ministeri de catòlics i desferres del partit liberal la sort del qual és molt incerta per be que tots els partits estan d'acord en voler posar fi immediatament a la crisi més laboriosa que mai s'hagi vist a Europa. Oportunament donarem la llista del nou ministeri si és que consegueix reeixir.

ALEMANYA.—Eleccions presidencials.

Els resultats definitius de la elecció celebrada en 28 d'abril darrer per a la Presidència de la República, vacant amb motiu de la mort del socialista Ebert, són els següents: Nombre total d'electors: 39.423.655. Vots vàlids emesos: 30.351.948, els quals són repartits de la següent manera: Hindenburg, 14.655.768; Marx, 13.751.615; Thälmann, 1.931.151; altres candidats no proclamats, 13.416. Aquestes xifres donen 16.367 vots a Hindenburg que els que li atribueixen els resultats provisionals i 1.025 vots menys a Herr Marx. Com sap el lector, el vell mariscal de camp Paul Von Hindenburg ha pres ja possessió de la Presidència de la República i és el primer President elegit per sufragi universal i directe a Alemanya.

El Treball és anterior al Capital, i independent del mateix. El Capital és sols el fruit del Treball, i mai hauria existit sense ell. El Treball és superior al Capital i mereix molta més consideració.

ABRAHAM LINCOLN

Com podeu ajudar eficaçment a la nostra obra:

- I Suscrivint-vos a JUSTICIA SOCIAL pel termini més llarg possible. Així simplifiquem la nostra feina administrativa i ens aporteu quantitat en el moment que ens són més necessàries.
- II Exigint que al quosc o lloc de venda de periòdics on tingueu costum de comprar-ne tingui JUSTICIA SOCIAL puntualment cada dissabte. El nostre periòdic es publica amb regularitat absoluta.
- III Interessant-vos per a que els venedors fixos exposin JUSTICIA SOCIAL en lloc ben visible, i demanant el nostre periòdic als venedors ambulants.
- IV Comprant setmanalment uns quants números i venent-los entre els vostres amics i companys de treball, augmentant cada setmana aquesta distribució amb un exemplar més.
- V Cercant nous subscriptors.
- VI Procurant que les Associacions, entitats, cooperatives, barberies, bars, etc. freqüentats per vosaltres, tinguin sempre JUSTICIA SOCIAL.
- VII Remesant els números lleigits, que no vulgueu col·leccionar, als vostres amics de fora, recomanant-los l'atenta lectura i suscripció.
- VIII Si viviu fora de Barcelona, constituint, amb petits nuclis d'amics, «Comitès propagadors» de l'ideari de JUSTICIA SOCIAL per a fomentar la seva difusió.
- IX Organitzant entre els vostres companys suscripcions per ajudar a l'obra de JUSTICIA SOCIAL i remesant-nos mensualment les quantitats captades, i
- X Cooperant periòdicament a la suscripció oberta per a ajudar JUSTICIA SOCIAL en la mesura, gran o xica, de les vostres possibilitats. Pensant que moltes aportacions modestes poden sumar una gran quantitat.

"Company!"

per MÀXIM GORKI
PREU: 10 cèntims

Demanen aquest interessant llibre a l'Administració de JUSTICIA SOCIAL.

Mentre els obrers, corpresos per la simplicitat dels dogmes, ens deixem impressionar per la faramalla de l'abstencionisme polític i abandonem la pròpia autoritat en mans dels altres estaments, ens haurem de sotmetre, de grat o per força, a les lleis que els altres ens imposin.

No servirem cap suscripció que no vingui acompanyada del seu import.

Preguem als nostres subscriptors per trimes tres se serveixin renovar llur suscripció.

L'Estat ha d'estar sempre per damunt de la Religió.
HERRIOT

Justicia Social
SETMANARI SOCIALISTA
2.ª època
CIÈNCIES - LITERATURA - ARTS
REDACCIÓ:
Carrer de Guàrdia, 14, pral. - BARCELONA
ADMINISTRACIÓ:
Miquel Balcells, Llovera, 13. - DEUS

REDACTORS I COL·LABORADORS:
Gabriel Alomar - Serra i Moret
Josep Comaposada - Alfons Maseras - Dr. Agudó Miró - Cristòfor de Domènec - J. Carner Ribalta - J. Llorens i Artigas
Dr. Emili Mira - Vicens Vilarsau
Dr. Joaquim Miras - Francesc X. Casals - "Ape" - Rosend Llates
Dr. Muntanya - Francesc Viladomat - Sara Llorens - Manuel Galés - "Gaidró" - Marius Vidal - Ferrán Cuito - "B. Farré" - Josep Ricart i Sala - Manuel Escorça - Dr. I. Estadella Arnó - J. Recasens i Mercadé - Rafael Campalans - Francesc Gandia - Dr. Josep Amorós
Emili Saleta - "Shium" - F. Caldas - Josep M. de Sureda - J. Ruyre i Torren - Manuel Alcántara i Gusart - Dr. Cosme Rufes - Ignasi Iglesias - Roc Guinart - Puig Pujades - Joan Fontjosa - Balaguer Baró - R. Ràfols - Camí - Josep Carriús - J. Durán - Josep - Jaume Forment.

REDACTORS CORRESPONSALS
Albert Schaefferberger - Rafael Domènec - França
Joan Comorera - Argentina Carlotà - Goidan - Xile
René Lyr - Rússia
Roberto Marvasi - Rússia
Dr. Andrés Ovejero - Madrid

PERUS D'ARONAMENT:
Catalunya i Províncies:
Trimestre, 2'50 ptes. - Mig any, 4'50 ptes.
Un any, 8 ptes.
Estrangers:
Mig any, 3'75 ptes.
Un any, 7'50 ptes.

JUSTICIA SOCIAL es publica periòdicament socialista que es publica a Catalunya. Teniu el deure d'ajudar-la.
SUSCRIVIU-VOS-HI
personalment a la redacció o a l'Administració, o bé trametzant l'import de l'abonament a l'Administrador, amb el qual de correu, gir postal, etc.

Si ets, concient veuràs clarament el camí del teu deure:
Com a home, has d'èsser socialista.
Com a treballador, has d'èsser comunista.